

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 10034 din data de 20.06.2024

Domnului Mario Ovidiu Oprea
Secretar General al Senatului României

Biroul permanent al Senatului

347 / 25.06.2024

Stimate domnule secretar general,

L 347/2024 Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/2753/03.06.2024 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea articolului 197 din Legea nr. 286/2009 privind Codul de penal (b275/27.05.2024), vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 19 iunie 2024 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

În continuare, cu privire la propunerea de modificare și completare a art. 197 din Codul penal, Comisia a reținut că obiectul juridic al infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului constă în relațiile sociale referitoare la dezvoltarea fizică, intelectuală ori morală a minorului a cărei formare, educare și creștere sunt strâns legate și condiționate de grija față de el, responsabilitatea și afecțiunea revenind persoanelor obligate legal în acest sens. Obiectul juridic special secundar (adiacent) îl constituie relațiile sociale referitoare la integritatea corporală sau sănătatea fizică ori morală a minorului.

Elementul material cuprins în norma de incriminare este desemnat prin sintagma „măsuri sau tratamente de orice fel”. Elementul material al infracțiunii presupune, în principiu, existența unei activități cu caracter de durată ori continuitate (execuție lentă) și care este susceptibilă, în întregul ei și prin cumularea efectelor, să-i pună în primejdie gravă dezvoltarea.

Totuși, acesta nu este de natură a exclude posibilitatea ca o singură faptă să genereze aceeași urmare juridică, acțiunea putând astfel să îmbrace forma unei infracțiuni instantanee.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Așadar, norma de incriminare are un conținut deschis, a cărei activitate materială nu este limitată, însă aceasta nu afectează unitatea naturală a infracțiunii deoarece nu prezintă importanță dacă activitatea se realizează printr-un act sau mai multe.

Măsurile sau tratamentele care definesc elementul material al laturii obiective a infracțiunii pot fi aplicate minorului atât prin acte comise (lovire, supunere la tortură, izolare, lipsire de somn, alungarea din locuință etc.) cât și atitudini omise (hrană sau îmbrăcăminte insuficiente ori neadecvate, neachiziționarea de medicamente necesare tratării afecțiunii de care suferă, neîncălzirea încăperii în timpul iernii etc.), dacă ele sunt de natură să primejduiască grav dezvoltarea fizică, intelectuală sau morală a minorului.

În cazul în care elementul material al infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului constă în acțiuni care să constituie și elementul material al altor infracțiuni, cum ar fi lovirea și alte violențe, vătămarea corporală și lipsirea de libertate în mod ilegal, prin Decizia nr. 37/2008 pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că suntem în prezența unei pluralități de infracțiuni, impunându-se reținerea concursului de infracțiuni.

Așadar, sub acest aspect, diminuarea limitelor de pedeapsă ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului de la 3 – 15 ani închisoare, limite prevăzute sub vechiul Cod penal (art. 306), la 3 – 7 ani închisoare, limite prevăzute de actualul Cod penal își poate găsi justificarea în aceea că, *de lege lata*, tratamentul sancționator prevăzut pentru concursul de infracțiuni presupune adăugarea obligatorie a unui spor de o treime din totalul celorlalte pedepse aplicate raportat la infracțiunile care formează această pluralitate.

Dintr-o altă perspectivă, limita minimă a pedepsei propuse, *i.e.* 5 ani închisoare, exclude în sine posibilitatea acordării beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei în caz de condamnare. Această ipoteză de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare, raportat la circumstanțele reale de săvârșire (o acțiune vătămătoare unică și izolată) și personale ale părintelui ori ale persoanei în grija căreia se află minorul (persoană aflată la primul impact cu legea penală, care manifestă interes continuu și real în ceea ce privește dezvoltarea copilului, pe fondul oboselii cronice ori a stresului excesiv în care se află subiectul activ etc.) ar putea fi contrară interesului minorului.

Față de cele arătate, cu toate că stabilirea limitelor de pedeapsă este atributul exclusiv al legiuitorului, Comisia a apreciat că aspectele menționate ar trebui avute în vedere pentru justa individualizare legală a pedepsei.

În altă ordine de idei, Comisia constată că se urmărește prin această incriminare extinderea aspectelor protejate în ceea ce privește dezvoltarea minorului, alături de dezvoltării fizice, intelectuale și morale a acestuia fiind adăugată și dezvoltarea psihică.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Cu privire la aceasta, într-adevăr dezvoltarea intelectuală și dezvoltarea psihică sunt două aspecte esențiale ale evoluției personale, dar ele se referă la dimensiuni diferite ale creșterii și maturizării umane.

Dezvoltarea intelectuală se referă la creșterea și îmbunătățirea capacităților cognitive și mentale ale unei persoane și include capacitățile cognitive (memoria, atenția etc.), abilitățile de învățare, cunoștințele și abilitățile academice, creativitatea și inovația.

Dezvoltarea psihică, pe de altă parte, se referă la creșterea și maturizarea emoțională și socială a unei persoane, aceasta incluzând emoțiile și sentimentele, reziliența și adaptabilitatea, relațiile interpersonale, identitatea și stima de sine, maturizarea morală și etică.

Așadar, diferențele cheie care sunt relevate din cele arătate pot fi structurate în trei categorii.

Focalizarea: Dezvoltarea intelectuală se concentrează pe abilitățile cognitive și pe acumularea de cunoștințe, în timp ce dezvoltarea psihică se concentrează pe creșterea emoțională și socială.

Metode de dezvoltare: Dezvoltarea intelectuală este adesea cultivată prin educație formală și activități cognitive, în timp ce dezvoltarea psihică este promovată prin experiențe de viață, interacțiuni sociale și reflecție personală.

Impactul: Dezvoltarea intelectuală influențează capacitatea de a gândi logic și de a rezolva probleme, pe când dezvoltarea psihică afectează starea emoțională, relațiile interpersonale și bunăstarea generală.

În concluzie, deși dezvoltarea intelectuală și cea psihică sunt interdependente și ambele esențiale pentru evoluția completă a individului, ele se referă la dimensiuni diferite ale creșterii personale și necesită abordări diferite pentru a fi cultivate și îmbunătățite. Prin urmare, Comisia a apreciat oportunitatea extinderii protecției acordate minorilor prin dispozițiile art. 197 din Codul penal, în sensul de a fi avută în vedere și afectarea dezvoltării psihice.

Cu deosebită considerație,

Secretar general
Judecător Andreia Simona Uzlău

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011